

Sygn. akt IC 419/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: SSO Jerzy Habaj

Protokolant: Marcelina Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 14 maja 2015 r. w Świdnicy

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko K. K. (1)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego K. K. (1) na rzecz powoda (...) S.A. w W. kwotę 85 266,19 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 27 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. oddala wniosek pozwanego o rozłożenie zasądzonej należności na raty;

IV. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 7 500 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

IC 419 /15

UZASADNIENIE

Powód (...) SA w W. wystąpił przeciwko K. K. (1) z powództwem o orzeczenie nakazem zapłaty, że pozwany zapłaci na rzecz powoda kwotę 95.266,19 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 27.04.2012 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, a w razie wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda dochodzonych pozwem należności.

Na uzasadnienie żądania podał, iż w dniu 24.12.2000 r. doszło do kolizji, w której doznała obrażeń ciała G. Ł. a sprawca wypadku, wyłącznie winny zaistniałej szkody, prowadził pojazd marki F. (...) będąc w stanie nietrzeźwości oraz nie posiadając wymaganych uprawnień do kierowania pojazdem. Pojazd był objęty ochroną ubezpieczeniową udzieloną przez powoda w ramach obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, w związku z czym powód przeprowadził postępowanie likwidacyjne i zaspokoił roszczenia poszkodowanej. Powód ustalił wysokość należnego odszkodowania i zadośćuczynienia na podstawie oceny wpływu wypadku na zdrowie i życie poszkodowanej, w tym rozmiaru doznanego bólu i utrudnień związanych z doznanymi obrażeniami i procesem leczenia. Łącznie wypłacono kwotę 95.266,19 zł. W związku z tym powód wezwał pozwanego do zwrotu wypłaconego odszkodowania wskazując jako podstawę swojego roszczenia art. 43 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Powód podał, iż dochodzi odsetek od dnia 27.04.2014 r. tj. od dnia następnego po dniu wskazanym w wezwaniu do zapłaty z dnia 12.04.2012 r. Pozwany mimo wezwania nie dokonał żadnej wpłaty na poczet zaspokojenia roszczeń powoda.

Nakazem zapłaty z dnia 30 stycznia 2015 r. Sąd Okręgowy w Świdnicy nakazał pozwanemu aby uiścił na rzecz powoda dochodzoną pozwem kwotę pieniężną w wysokości 95.266,19 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 27.04.2012 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 8.381 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Pozwany K. K. (1) złożył sprzeciw od nakazu zapłaty domagając się oddalenia powództwa ponad kwotę 85.266,19 zł ponadto wniósł o „wszczenie postępowania ugodowego” podnosząc w uzasadnieniu sprzeciwu, iż nie dysponuje żadaną kwotą i tylko spłacając zobowiązanie w ratach jest w stanie spłacić roszczenie powoda a postępowanie ugodowe miałyby doprowadzić do ustalenia spłaty w ratach. Pozwany zakwestionował wysokość żądania powoda podnosząc, że w okresie trwania procesu karnego w sprawie II K 316/01 wypłacił pokrzywdzonej G. Ł. kwotę 10.000 zł tytułem odszkodowania niezależnie od kwot zasądzonych od pozwanego wyrokami Sądu Rejonowego i Sądu Okręgowego w sprawach II K 316/01 i IV Ka 315/02. Pozwany podał również, że nie reagował na wezwania powoda z uwagi na fakt, iż w chwili obecnie przebywa na stałe we W. gdzie zarejestrowany jest jako osoba bezrobotna.

Na rozprawie w dniu 14 maja 2015 r. pozwany złożył propozycję rozłożenia należności na 4 raty roczne, płatne do dnia 31 grudnia każdego roku. Podał, iż od lipca 2014 r. jest bezrobotny, korzysta we W. z zasiłku socjalnego w kwocie 480 euro miesięcznie, wynajmuje wraz z kolegą mieszkanie za które płaci 250 euro miesięcznie, pomaga swojemu synowi zamieszkałemu w K., któremu przesyła co miesiąc 250 euro. Pozwany podał, że we W. zatrudnia się przy pracach dorywczych uzyskując z tego tytułu dochód w wysokości około 800-1.000 euro miesięcznie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 12 lutego 2002 r. K. K. (1) został uznany za winnego tego, że w dniu 24 grudnia 2000 r. w K., kierując samochodem osobowym marki F. (...) nr rej. (...), naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że prowadził pojazd w stanie nietrzeźwości (2,2 promile alkoholu) oraz bez uprawnień i zbliżając się do przejścia dla pieszych nie zachował obowiązującej go szczególnej ostrożności, w wyniku czego nie udzielił pierwszeństwa przechodzącej jezdnią pieszej G. Ł. i omijając stojący samochód potracił wymienioną w konsekwencji czego doznała ona obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy, stłuczenia mózgu, wylewu pourazowego podpajęczynówkowego, rany tłuczonej powieki górnej lewej, zwichnięcia stawu ramiennego i wielołamowego złamania kości łonowej prawej a nadto stwierdzono u pokrzywdzonej niedowład połowiczny lewostronny oraz uszkodzenie słuchu ucha prawego i wzroku oka lewego z uwagi na zanik pourazowy nerwu VII lewego, które to obrażenia spowodowały u niej powstanie trwałego, ciężkiego kalectwa w rozumieniu art. 156 kk, to jest przestępstwa z art. 177 § 2 kk w związku z art. 178 kk i wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania a także karę grzywny, nawiązkę na rzecz Fundacji na Rzecz (...) w Wypadkach Samochodowych (...), zakazano prowadzenia pojazdów mechanicznych, zobowiązano do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu, oddano go pod nadzór kuratora sądowego w okresie próby.

Na skutek apelacji prokuratora Sąd Okręgowy w Świdnicy wyrokiem z dnia 3 lipca 2002 r., w sprawie sygnatura akt IV Ka 315/02, zmienił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w Kłodzku w ten sposób, że podwyższając wymiar orzeczonej wobec K. K. (1) kary pozbawienia wolności do trzech lat uchylił jednocześnie orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności, karze grzywny, zobowiązaniu do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu i dozoru kuratora sądowego a w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Dowód: - kopie wyroków Sądu Rejonowego w Kłodzku oraz Sądu Okręgowego -

wego w Świdnicy, k.9-11,

W toku postępowania karnego przed Sądem Rejonowym w Kłodzku K. K. (1) przekazał G. Ł. kwotę 11.000 zł, przy czym w dniu (...) córka poszkodowanej otrzymała kwotę 4.000 zł, w dniu 29 marca 2001 roku kwotę 5.000 zł jako zaliczkę na poczet częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, wydając K. pismem pokwitowanie które okazał on sądowi, a ponadto kwotę 2.000 zł na pokrycie operacji oka co potwierdziła córka poszkodowanej występująca w postępowaniu jako oskarżyciel posiłkowy na rozprawie w dniu 5 lutego 2002 r.

Dowód: - pisemne pokwitowania oraz protokół rozprawy z dnia 5.02.2015 r.,

w aktach sprawy II K 316/01 Sądu Rejonowego w Kłodzku, k.

139-140 oraz 142,

Z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia OC pojazdów mechanicznych za szkodę wyrządzoną G. Ł. przez K. K. (1) w dniu 24.12.2000 r. odpowiedzialność ponosi (...) SA w W..

Dowód: - potwierdzenie pokrycia ubezpieczeniowego, k. 12,

G. Ł. po wypadku była przez pewien czas osobą leżącą, wymagała stałej opieki osoby drugiej, w związku z urazem głowy stwierdzono u niej pogorszenie ostrości wzroku. W latach 2001 -2003 poszkodowana poddawana była konsultacjom lekarskim i badaniom rentgenowskim oraz tomografem komputerowym, przeszła zabieg płukania komory przedniej oka prawego wankomycyną (w 2001 r.).

Dowód: - kopie dokumentacji medycznej, k. 14 – 30,

W 2012 r. powód wypłacił G. Ł., po rozpatrzeniu jej roszczeń zgłoszonych w związku z wypadkiem, kwotę 95.266, 19 zł, w tym kwoty pieniężne z tytułu kosztów leczenia i kosztów opieki oraz tytułem zadośćuczynienia. Poszkodowana została zbadana na wniosek (...) SA przez neurologa w dniu 28.01.2012 r.

Dowód: - druk zgłoszenia szkody, k. 5,

- formularz orzeczenia lekarskiego, k. 31,

- pisma (...) SA do G. Ł., k. 36-39,

- lista wypłat, k. 40,

Pismem z dnia 12.04.2012 r. powód wezwał pozwanego ponownie do zapłaty kwoty 24.188,19 zł tytułem zwrotu wypłaconego odszkodowania w terminie do dnia 26.04.2012 r. Pismo zostało skierowane do pozwanego na adres w K..

W dniu 2 lipca 2012 r. Z. K. odebrał pod tym adresem pismo powoda do pozwanego.

Dowód: - kopia wezwania do zapłaty, k. 41,

- kopia dowodu doręczenia przesyłki, k. 42,

Ustalając stan faktyczny sąd oparł się na dowodach z dokumentów wnioskowanych przez obie strony. Sąd nie uwzględnił wniosków dowodowych powoda odnośnie do przesłuchania w charakterze świadka G. Ł. oraz z opinii biegłych, albowiem pozwany nie kwestionował skutków wypadku który spowodował ani zasadności wypłaconych przez pozwanego poszkodowanej należności pieniężnych.

Sąd zważył co następuje:

Pozwany K. K. (1) składając sprzeciw od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym domagał się oddalenia powództwa ponad kwotę 85.266,19 zł a zatem nie kwestionował zasądzenia od niego na rzecz powoda należności w wysokości 85.266,19 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 27.04. 2012 r. , jednak wnosił o rozłożenie jej na raty, a zatem należy uznać, iż nakaz zapłaty z dnia 30 stycznia 2015 r. utracił moc w całości po myśli art. 505 §§ 1 i 2 kpc.

Rozpatrując żądanie pozwu sąd ustalił, iż powód w trakcie postępowania likwidacyjnego wypłacił poszkodowanej w 2012 r. łącznie kwotę 95.266,19 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia, opieki oraz tytułem zadośćuczynienia,

ponosząc odpowiedzialność za skutki wypadku jaki spowodował pozwany w dniu 24 grudnia 2000 r., a to na podstawie obowiązkowego ubezpieczenia OC pojazdów mechanicznych. Co do tych okoliczności nie było sporu między stronami niniejszego postępowania. A także co do tego, że powód po wypłaceniu poszkodowanej odszkodowania i zadośćuczynienia domagał się od pozwanego zwrotu wypłaconych należności. Powód słusznie wskazał przepis art. 43 ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, w myśl którego zakładowi ubezpieczeń oraz (w pewnych przypadkach) Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu przysługuje prawo dochodzenia od kierującego pojazdem mechanicznym zwrotu wypłaconego z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych odszkodowania jeżeli kierujący: 1) wyrządził szkodę umyślnie, w stanie po użyciu alkoholu lub w stanie nietrzeźwości albo po użyciu środków odurzających, substancji psychotropowych lub środków zastępczych w rozumieniu przepisów o przeciwdziałaniu narkomanii, 2) wszedł w posiadanie pojazdu wskutek popełnienia przestępstwa, 3) nie posiadał wymaganych uprawnień do kierowania pojazdem mechanicznym, z wyjątkiem przypadków gdy chodziło o ratowanie życia ludzkiego lub mienia albo o pościg za osobą podjęty bezpośrednio po popełnieniu przez nią przestępstwa, 4) zbiegł z miejsca zdarzenia.

Z ustaleń prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku wydanego w dniu 12 lutego 2002 r. w sprawie sygnatura akt II K 316/01, którymi Sąd rozpoznający niniejszą sprawę jest związany na mocy art. 11 kpc, wynika, iż pozwany doprowadził do wypadku drogowego będąc w stanie nietrzeźwości oraz bez uprawnień do kierowania pojazdem mechanicznym. Zatem na mocy powołanego art. 43 pkt 1 oraz pkt 3 ustawy z dnia 22.05.2003 r. powód może domagać się od pozwanego zwrotu odszkodowania wypłaconego poszkodowanej G. Ł.. Jednak należność tę należy pomniejszyć o kwoty jakie poszkodowana otrzymała bezpośrednio od pozwanego w 2001 i 2002 r., w toku postępowania karnego, albowiem otrzymując te środki pieniężne od pozwanego poszkodowana częściowo została zaspokojona w zakresie zadośćuczynienia i odszkodowania. Pozwany po otrzymaniu odpisu sprzeciwu od nakazu zapłaty, pomimo wezwania sądu, nie ustosunkował się w ogóle do treści sprzeciwu, nie zgłosił żadnych twierdzeń ani nowych dowodów, a zatem należy przyjąć, iż w toku postępowania likwidacyjnego powód nie brał pod uwagę wypłaconych poszkodowanej wcześniej kwot pieniężnych przez pozwanego. Postępowanie likwidacyjne i wypłata należności przez powoda miała miejsce w 2012 r. i prawdopodobnie poszkodowana nie poinformowała (...) SA o otrzymanych około 10 lat wcześniej kwotach. Gdyby takiej informacji udzieliła zostałyby ona wzięta pod uwagę przy ustalaniu i wypłacaniu świadczeń na rzecz poszkodowanej i G. Ł. otrzymałaby należność pomniejszoną o kwoty otrzymane bezpośrednio od pozwanego. Pozwany naprawił bowiem w części wyrządzoną przez siebie szkodę.

Dlatego też orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku zasądzając od pozwanego kwotę 85.266,19 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 27 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty i oddalając powództwo w dalszej części.

Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanego o rozłożenie zasądzonej należności na raty uznając, że nie zachodzi przewidziany w art. 320 kpc szczególnie uzasadniony wypadek. Pozwany przebywa we W. jednak traktuje podany przez powoda adres w K. przynajmniej jako adres pod który kierować należy korespondencję do niego o czym świadczy to, że nawet w sprzeciwie od nakazu zapłaty wskazał ten adres, ponadto dorosły domownik odebrał wezwanie do zapłaty skierowane do pozwanego w 2012 r. zaś pozwany nie zarzuca, iż nie otrzymywał korespondencji powoda. Skoro zatem od wielu lat przebywa we W. i do lipca 2014 r. pracował, a wiedząc od roszczeniach ze strony powoda nie uiścił nawet części należności ani też nie wystąpił z propozycją rozłożenia należności na raty, to podnoszenie przez niego w tej chwili okoliczności, iż od lipca 2014 r. pozostaje bez pracy nie może być uznane za szczególną okoliczność w świetle art. 320 kpc, szczególnie że pozostając bez pracy i pobierając zasiłek podejmuje prace dorywcze zarabiając w ten sposób około 800 -1000 euro miesięcznie. Stąd też orzeczono jak w punkcie III sentencji wyroku.

Na mocy art.100 kpc Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda zwrot kosztów procesu uznając, iż powód uległ tylko co do nieznacznej części swojego żądania (punkt IV sentencji wyroku).